

Finanzgericht München žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být kombinovaná nomenklatura (KN) ve znění přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ⁽¹⁾ ze dne 11. září 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁾ o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (SCS) vykládána tak, že sýr na pizzu (Mozzarella), který byl po svém vyrobení uložen za teploty od 2 do 4 °C na dobu jednoho až dvou týdnů, má být zařazen do podpoložky 0406 10?
- 2) Může být v případě neexistence právní úpravy Společenství provedeno zkoumání, zda se jedná o čerstvý sýr ve smyslu podpoložky 0406 10 KN, na základě organoleptických znaků?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 256, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou W. Wilsem a L. Pignataro, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že vyjmula všechny kategorie zařízení na veřejné půjčování ve smyslu směrnice z práva na veřejné půjčování, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 5 směrnice 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 ⁽¹⁾,
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise uvádí, že čl. 69 odst. 1 písm. b) zákona č. 633/41 vyjímá společně státní knihovny a mediátéky z práva na půjčování,

neboť stanoví, že půjčování není předmětem jakéhokoliv povolení ani odměny po uplynutí alespoň 18 měsíců od první distribuce nebo po uplynutí alespoň 24 měsíců od provedení těchto děl, jestliže nebylo vykonáno distribuční právo.

Komise tvrdí, že výše uvedený článek zákona č. 633/41, vyjímající společně státní knihovny a mediátéky z placení odměny, porušuje zároven ustanovení čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 směrnice 92/100/EHS. Uvedené ustanovení rovněž porušuje článek 1 téže směrnice tím, že nerespektuje podmínky pro udělení výjimky z výlučného práva na půjčování veřejnými zařízeními.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles, vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu

(Věc C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Bruxelles vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu, který došel kanceláři Soudního dvora dne 9. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Bruxelles žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Má být čl. 3 odst. 2 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, který stanoví, že vlády členských států přijímají vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, vykládán v tom smyslu, že do své působnosti zahrnuje příslušnou daň vybranou za rozsudky soudů vydaných ve všech oblastech, týkajících se uložení povinnosti nebo vypořádání částek nebo cenných papírů?

2. Má být čl. 3 odst. 3 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, který stanoví, že se osvobození nevztahuje na odměnu za veřejně prospěšné služby, vykládán v tom smyslu, že daň uložená na konci řízení účastníkovi, který je ve sporu neúspěšný a kterému je uložena povinnost k úhradě určité částky, výlučně odpovídá odměně za veřejně prospěšnou službu?

odváděné z dividendy a ze základní daně placené řízenou společností z jejich zisků?

2) Brání články 43, 49 nebo 56 Smlouvy o ES takové vnitrostátní daňové právní úpravě, která je předmětem původního řízení, na základě které před 1. červencem 1997:

i) určité dividendy obdržené pojišťovnou se sídlem v členském státě od společnosti se sídlem v jiném členském státě (dále jen „zahraniční společnost“) podléhaly dani z příjmů právnických osob; ale

ii) místní pojišťovna měla možnost si zvolit, že odpovídající dividendy obdržené od společnosti se sídlem ve stejném členském státě nebudou podléhat dani z příjmů právnických osob, s tím důsledkem, že společnost, která učinila volbu, nemohla požadovat vrácení přeplatku na dani, na který by jinak měla nárok?

3) Brání články 43, 49 nebo 56 Smlouvy o ES takové vnitrostátní daňové právní úpravě v členském státě, která je předmětem původního řízení, která:

a) stanoví za určitých okolností zdanění místní společnosti s ohledem na zisky řízené společností, která je společností se sídlem v jiném členském státě, jak je uvedeno v otázce 1 ii) výše; a

b) ukládá splnění určitých požadavků, pokud místní společnost nepožaduje nebo nemůže požadovat jakékoliv osvobození a platí daň ze zisků této řízené společnosti; a

c) ukládá splnění dalších požadavků, pokud se místní společnost snaží získat osvobození od této daně?

4) Byla by odpověď na otázky 1, 2 nebo 3 rozdílná, pokud by řízená společnost (v otázkách 1 a 3) nebo zahraniční společnost (v otázce 2) měla sídlo v třetí zemi?

5) Pokud před 31. prosincem 1993 členský stát přijal opatření uvedená v otázkách 1, 2 a 3 a po tomto datu změnil tato opatření způsobem popsaným v části C této přílohy a pokud tato změněná opatření představují omezení zakázána článkem 56 Smlouvy o ES, jsou tato omezení omezení, která neexistovala dne 31. prosince 1993 pro účely článku 57 ES?

6) V případě, že jakékoliv z opatření uvedených v otázkách 1, 2 a 3 je v rozporu s ustanoveními práva Společenství v těchto otázkách uvedenými, potom za okolností, za kterých místní společnost nebo řízená společnost vznesla jakýkoliv z následujících nároků:

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division ze dne 18. března 2005 ve věci The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Věc C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division ze dne 18. března 2005 ve věci The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. května 2005, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je v rozporu s články 43 nebo 56 Smlouvy o ES, aby členské státy ponechaly v platnosti a používaly opatření která:

i) osvobozují od daně z příjmů právnických osob dividendy obdržené společností se sídlem v tomto členském státě (dále jen „místní společnost“) od jiných místních společností; ale

ii) podrobují dani z příjmů právnických osob dividendy obdržené místní společností od společnosti se sídlem v jiném členském státě a zejména od společnosti jí řízené se sídlem v jiném členském státě a podléhající v tomto jiném členském státě nižšímu zdanění (dále jen „řízená společnost“) po poskytnutí úlevy, vyplývající ze smluv o zamezení dvojího zdanění, z jakékoliv daně